

O homeopatii

Klára Loumová

Obsah

Úvod	2
Homeopatické přístupy	3
Symptomatická, lékařská homeopatie	3
EAV a výběr homeopatického léku přístrojem	3
Klasická (konstituční) homeopatie	4
Postmoderní klasická homeopatie.....	4
Postklasická homeopatie v pojetí České školy klasické homeopatie	4
Homeopatické léky.....	5
Vedlejší účinky homeopatických léků	5
Co homeopatie (ne)umí.....	6
Vztah homeopatie, jiných léčebných metod a klasické medicíny.....	7
Neúspěch homeopatické léčby	8
Výběr homeopata.....	9
Jak si vybrat homeopata	10
Homeopatická léčba?.....	10

Úvod

Každý se již pravděpodobně setkal s pojmem homeopatie jako léčebné metody, která podáváním ředěných léků může podobné léčit podobným = similia similibus curantur; principem definovaným před 200 lety Samuelem Hahnemannem, který je považován za zakladatele homeopatie. Zmínky o používání ředěných léků se ale objevují daleko dříve a možná by bylo vhodnější nazývat Samuela Hahnemanna znovuobjevitelem homeopatie.

Homeopatická léčba zahrnuje poměrně širokou škálu způsobů výběru a podávání ředěných léků. Nejčastěji se setkáváme s tzv. symptomatickým podáváním léků, např. Pulsatilla na rýmu, Chamomilla při prořezávání prvních zoubků, Arnica při zraněních nebo z reklamy Oscillococcinum v případě začínajícího nachlazení.

Když s lidmi mluvím o homeopatii, často mám dojem, že je vnímána jako léčba dětských rýmiček a kašlíků nebo léčba placebem apod. Jsou tací, kteří tvrdí, že na ně homeopatie nefunguje. Ano, homeopatie ve výše uvedených příkladech skutečně nemusí vždy fungovat. Jedná se totiž o akutní podávání léků a akutní léčba je v homeopatii ta nejtěžší. Obraz nemocného se velmi rychle mění a než vyberete správný lék, může být nemocný už v obraze jiného léku, takže ten původní nezabere tak, jak jste si přestavovali. Pro léčbu chronických onemocnění je homeopatie vhodnější.

V České republice se jako homeopat může prezentovat i absolvent víkendového kurzu o homeopatii. Setkala jsem se s podáváním homeopatických léků lidmi, kteří se sice zabývali léčbou druhých, ale o homeopatii a oblastech, kam mohou léky zasahovat, neměli moc tušení. Zvláště vysoce ředěné léky mohou zasahovat do oblastí, které si možná nedokážeme ani představit, a každý, kdo léky podává, by to měl mít na paměti.

Tímto nechci hanit jiná homeopatická pojetí. Každý může mít své kouzlo, svoji účinnost, byť třeba jen v omezeném čase. Vnímám, že je při léčbě homeopatiky důležitá i vlastní osoba homeopata. Pokud pacientovi vyhovuje přístup jeho homeopata, léčba má kýžený efekt, je to tak v pořádku. Jestliže pacient cítí, že potřebuje jiný přístup, je to rovněž jeho volba.

Považuji za důležité popsat různé homeopatické přístupy (pro informaci), každý si pak může vybrat pro něj ten nejvhodnější nebo třeba jen zjistí, že jsou i jiné možnosti. Je logické, že nejvíce pozitiv spatřuji v homeopatickém přístupu, který praktikuji, to ale neznamená, že ostatní nemohou fungovat.

Láskou k homeopatii jsem zahořela v roce 2002, na vlastní kůži jsem si vyzkoušela, co léčba umí, jak zasáhla i tam, kam jsem vůbec nepředpokládala. A i když se jednalo o trochu jiný přístup k léčbě, než jaký teď praktikuji nyní, přesto byla účinná.

Homeopatické přístupy

Symptomatická, lékařská homeopatie

Výběr léku je dán fyzickými příznaky pacienta, lékaři nebo lékárníci doporučí homeopatika na rýmu, na kašel, na bolesti v krku. Není brán ohled na celkový obraz pacienta, nejedná se o celostní léčbu. Léky jsou často podávány opakovaně, podobně jako alopatické léky, např. 3x denně. Někdy jsou doporučovány i různé homeopatické léky dohromady nebo léky tzv. polykompozitní, kdy je v jednom preparátu smícháno více homeopatických léků s tvrzením, že si "tělo vybere". Jedná se o mylnou informaci, více viz také kapitola homeopatické léky.

Jsou případy, kdy tento přístup může být účinný, tj. kdy se při výběru léku spíš náhodou trefí celkový obraz pacienta. Pokud se ale jedná o správný lék, rozhodně není nutné podávat 3x denně 5 kuliček léku. "Čím více, tím lépe" zde totiž neplatí. Pokud je lék správný, zabere i jedna kulička denně nebo i v delších intervalech.

Nebezpečí této metody tkví v tom, že opakované podávání léku, byť v nízkých potencích, může zasahovat do psychického obrazu pacienta a vyvolat příznaky, které si s podáním homeopatik laik vůbec nemusí spojit.

Každopádně se ve většině případů nejedná o celostní přístup k léčbě, kdy by byly odstraněny příčiny onemocnění na mentální úrovni a snahou je eliminovat pouze projevy onemocnění.

EAV a výběr homeopatického léku přístrojem

Existují přístroje, které vytestují nejvhodnější homeopatický lék. Přiznávám, že netuším, do jaké míry je v tomto případě zohledněn celkový obraz pacienta včetně jeho mentálního obrazu. Existují zmínky, že přístroje vybírají lék pouze na základě fyzických příznaků a léčba pak taktéž není celostní. V této metodě trochu postrádám přidanou hodnotu osoby homeopata, viz také kapitola výběr homeopata.

I pokud je přístrojem vybrán nejvhodnější lék, nemusí to být lék, kterým je homeopatickou léčbu vhodné začít. V léčbě lze totiž pracovat i s určitou strategií, kdy se nejdříve začíná léky v obraze pacienta, které ho celkově vyladí a energeticky narovnají a až poté se zasáhne zásadní patologie pacienta. Léčba je pak harmoničtější. Pokud je největší patologie zasažena jako první, mohou být reakce na léčbu pro pacienta dost nepříjemné. Tento aspekt mi při výběru léku přístrojem chybí.

A pokud je přístrojem vybráno více léků k souběžnému podávání, jedná se o podobný přístup jako ve zmíněné lékařské homeopatii.

V celostní homeopatické léčbě je základním pravidlem podávání jednoho léku v jednom čase. Léky se nestřídají, neberou dohromady a až poté, co doběhne účinek jednoho léku, se začne s podáním léku dalšího.

Klasická (konstituční) homeopatie

Zakladatel klasické homeopatie Dr. Kent přišel cca před 100 lety s myšlenkou 1 velkého léku, který v člověku nastolí rovnováhu a harmonii. Na základě všech fyzických a mentálních symptomů pacienta se vybere nejčastěji zastoupený lék, je zde tedy snaha o celostní přístup. Výběr léku v tomto případě mohou usnadnit počítačové programy. Cílem je vybrat nebo postupně najít lék, v jehož obrazu člověk byl, je a bude, tj. 1 lék na celý život. Výhodou této metody je výběr širokého léku, který (vy)řeší vše, nicméně na některé symptomy může být lék příliš obecný. Tato metoda nerespektuje vývoj obrazu pacienta v čase, tedy to, že se člověk během života vyvíjí.

Postmoderní klasická homeopatie

V posledních 25-30 letech se myšlenka jednoho velkého léku rozpadá. Začaly se objevovat přístupy v léčbě, kdy si homeopaté uvědomují, že léků může být v léčbě použito více, nicméně stále za dodržení pravidla "podávání jednoho léku v jednom čase".

K těmto přístupům patří pojetí léčby, se kterou přišel Tinus Smits, který podává poměrně široké léky na jednotlivé životní etapy. Současný holandský homeopat Jan Scholten pracuje s myšlenkou, že se člověk vyvíjí v čase podobně jako se prvky a homeopatické léky z nich vyvíjejí v periodické tabulce prvků.

Postklasická homeopatie v pojetí České školy klasické homeopatie

Jsem absolventkou této školy a považuji tento homeopatický přístup za dosud nejpropracovanější.

Postklasická homeopatie v pojetí Mgr. Pavla Opelky, vyučovaná v České škole klasické homeopatie, vnímá člověka jako psycho-bio-energetický systém, který se vyvíjí v čase.

Člověk se rodí do určité formy, tj. vrozené konstituce, která je dána po rodičích (což podobně vnímá genetika či antroposofie). Tato forma se postupně vyvíjí a vykresluje různé obrazy léků, jiné v dětství a v dospělosti (vývojová psychologie). Rozlišuje léky na vrstvu, což je obraz léku, ve kterém člověk určitou dobu zůstává; čím déle, tím je obraz léku (patologie) zřetelnější. Šíře vrstvy, tj. její časová délka, je u každého velmi individuální. Vrstvy se pak rozdělují na podsystémy a jednotlivosti. Příkladem podsystému je dýchání nebo trávení, jednotlivostí pak průdušky, žaludek.

Na základě vývoje pacienta a jeho fyzických a psychických symptomů od narození po současnost homeopat vypracovává tzv. časoprostorovou mapu, ze které plyne podání léku na jednotlivosti, podsystémy a vrstvy v míře jejich patologie.

Rozlišuje se podání léku na vrstvu, kdy je zasažen celý systém, lék na podsystém i jednotlivost. Obraz jednotlivosti může totiž vykazovat daleko větší patologii než celý systém.

I když je odběr případu podobný jako v klasické homeopatii, vybere klasická homeopatie svou metodikou lék na vrstvu, který ale na horší patologii jednotlivosti nebude stačit. Výběr léků je tak v postklasické homeopatii daleko přesnější.

Mgr. Pavel Opelka dodal původně klasické homeopatii systém, který v ní zoufale chyběl. Když jsem se v roce 2002 ještě jako pacientka začala zajímat o obrazy homeopatických léků, přišly mi jako změť nahodilých informací. Obraz každého léku vyučovaný Mrg. Opelkou má danou strukturu – hlavní myšlenku, mentální obraz, klíčová slova, obraz dítěte, mužské, ženské polarity a fyzického těla. Léky

jsou rozděleny do kategorií vystihující míru patologie. Čím je patologie horší, tím patologičtější lék vybírám. Při výběru léku, byť jen na základě fyzických symptomů, musí vždy souhlasit i mentální obraz léku. To platí i v případě výběru léku na jednotlivost.

Přístup k léčbě v tomto pojetí musí být vždy celostní = **holistický**.

Homeopatické léky

V homeopatické léčbě používáme léky v minimálním ředění 5CH, které již neobsahují žádné účinné částice, které by byly zjistitelné chemickým rozbohem. Tyto léky obsahují určitou informaci, vibraci, frekvenci, která je měřitelná fyzikálně. Tato informace se do těla dostává přes nervový systém a postupně jsou tak nastartovány uzdravovací procesy v organismu.

Vždy platí podávání jednoho léku v jednom čase. Každý lék se bere po určitou dobu, pak se nechá působit a až po odeznění jeho působení se nasazuje nový lék.

To vysvětluje i úskalí "lékařského" podávání homeopatik, např. ráno 5 kuliček léku A, večer 5 kuliček léku B. Pokud lékem chcete dodat informaci, stačí jedna kulička, protože v ní je informace obsažená dostatečně. Když ale budete organismus zahlcovat jinou informací ráno a jinou večer po několik dnů, bude z toho zmaten a k nastolení rovnováhy nedojde, spíše naopak.

Podobně je tomu u tzv. polykompozitních léků, např. Stodal na kašel. Tyto preparáty obsahují často protichůdné nebo hodně rozdílné léky (informace) a jsou prezentovány s myšlenkou, že si organismus pro něj vhodnou informaci vybere. Ale s mícháním homeopatických léků (frekvencí) je to podobně jako s mícháním barev. Smícháte-li dvě různé frekvence, dostanete novou, úplně jinou frekvenci, stejně jako když smícháte žlutou a modrou, dostanete zelenou, tedy, dostanete úplně novou barvu, nový lék. Protože obrazy těchto léků neprošly homeopatickým provingem (testováním) a není znám jejich celkový obraz, nejsou v klasické ani postklasické homeopatii používány.

Vedlejší účinky homeopatických léků

Ačkoli se uvádí, že používání homeopatických léků je vhodné pro všechny a je bez vedlejších účinků, je i není to tak úplně pravda.

Homeopatické léky nemají sice žádné vedlejší účinky jako chemické léky. Nicméně opakované podávání stejného homeopatického léku v nezměněné potenci může vyvolávat symptomy daného léku, které v nemoci předtím nebyly přítomné. Stejně tak může opakované podávání léků vyvolat, resp. vytáhnout z psychiky symptomy, které tam byly přítomny. A to často není nikterak příjemné. Navíc si to neinformovaný pacient-laik nemusí vůbec uvědomit, dát do souvislosti svůj stav s požitím homeopatik.

Klasická homeopatická léčba nechává řízeným způsobem nemoc z člověka odejít a uřídit tento proces, aby byl pro pacienta šetrný, nemusí být vždy úplně jednoduché.

Co homeopatie (ne)umí

Homeopatií lze vyléčit nejrůznější fyzické i psychické symptomy, v případě citlivého a individuálního přístupu je vhodná pro všechny věkové kategorie, od miminek až po seniory. Vždy však musí být respektován individuální celostní obraz pacienta a výběr léků musí respektovat míru patologie a vitálních sil pacienta.

V necelostním pojetí jsou homeopatika často využívána v akutní léčbě (horečky, nachlazení apod.), přitom právě akutní léčba je tou nejtěžší.

Při chronických potížích, ve kterých klasická medicína "léčí" pravidelným podáváním léků potlačujícím příznaky nemoci, je homeopatická léčba vhodnější.

Ale nemusíte být vyloženě fyzicky a chronicky nemocní, homeopatie může pomoci skutečně každému. Pracujeme s myšlenkou, že "řetěz vždy praskne v tom nejslabším článku". Homeopat hledá tyto nejslabší články a léčbou se je snaží posílit.

Příklady symptomů, které lze léčbou zaměřit jsou:

- u dětí - častá nachlazení, opakované rýmy, kašel, záněty horních cest dýchacích, opakované angíny, poruchy imunity, krvetvorby, astma, ekzémy, trávicí problémy, potravinové alergie, zvýšená nemocnost po nástupu do školky, vývojové dysbalance, poruchy růstu, růstové bolesti, zvýšená kazivost zubů, poruchy pozornosti, hyperaktivita, poruchy učení, aspergerův syndrom, vzteky, smutky a další...
- u dospělých - obdobná onemocnění jako u dětí, která v dospělosti přerůstají v onemocnění chronická, chronické nebo opakující se záněty, bolesti hlavy, pohybového systému, problémy s imunitou, štítnou žlázou, krvetvorbou, spánkem, astma, trávicí problémy, různé gynekologické obtíže, potíže s otěhotněním, donošením plodu, potíže s nervovým systémem, psychické obtíže jako smutky, deprese, podrážděnost, nízké sebevědomí nebo třeba i jen pocit "takhle by to být nemělo"...

V České škole klasické homeopatie pracujeme i s tzv. liniemi léčby. Existují např. linie léčby deprese, sociální inteligence, ADHD, astmatu, anginy, matematické inteligence, (ne)holistického mozku, poruch metabolismu, potravinových alergií, růstových poruch, stresu, verbální inteligence a další.

Některé linie pomohou i úplně zdravým lidem, např. podáním léků linie holistického mozku se vždy "v hlavě" něco dotáhne, více pospojuje a i pacient si pak uvědomuje, že vnímá souvislosti, které předtím neviděl.

Homeopatie neumí:

- napravovat mechanické problémy v těle – se zlomenou nohou nebo zablokovanými zády homeopatie nepomůže, taktéž nevyspraví již zkažený zub. Homeopatika ale mohou podpořit hojení zlomenin nebo uvolnit stres, který často vede k problémům se zády, zvýšené kazivosti zubů lze homeopaticky předcházet.
- doplnit do těla prvky, ale umí podpořit metabolické procesy v těle, které pak dokáže přijímané prvky lépe zpracovat.
- blokovat nebo spouštět procesy, které lze v těle ovlivnit chemickými léky. Neexistuje homeopatická antikoncepce, homeopatie vždy míří k podpoře zdraví a přirozených funkcí lidského těla. Z vlastní zkušenosti vím, jak umí v dobrém smyslu "rozhybat" hormonální hladinu, která byla ovlivněna chemickými léky.

Vztah homeopatie, jiných léčebných metod a klasické medicíny

V České republice je asi největší část populace léčena klasickou (západní) medicínou. Homeopatie v různých pojetích a léčba bylinkami (fytoterapie) mají u nás své místo. Během posledních let získala na popularitě i tradiční čínská medicína. Výčet všech možných dalších přístupů by byl dlouhý.

Každá léčebná metoda, která je holistická, může být správná. Holistické metody vnímají člověka jako celek, kdy se jednotlivé jeho části (fyzické, psychické/mentální) vzájemně ovlivňují. Patří k tomu i vnímání prostředí a životního stylu člověka.

U klasické medicíny bohužel často postrádám celostní pohled, ale setkala jsem se s lékaři, kteří jsou otevřenější a souvislosti vnímají. Klasická medicína má své místo, umí reagovat velmi rychle a chemickými léky ovlivnit akutní stavy. I často zavrhaná antibiotika nebo antidepresiva mají svůj smysl, stejně tak další léky. Problém je, pokud jsou užívány často nebo dlouhodobě. Neřeší se skutečná příčina onemocnění.

Homeopat nemá právo zasahovat do léčby předepsané ošetřujícím lékařem. Pokud dojde k akutnímu zhoršení stavu pacienta, může být vhodné podání antibiotik či jiných alopatických léků, homeopatickou léčbou lze pak dlouhodoběji pracovat na posílení organismu, aby opakovaná podání chemických léků nebylo nutné.

Nejde o to, která metoda je lepší, někdy právě jejich citlivá kombinace může vést k postupnému a šetrnému vyléčení. A je to vždy velmi individuální.

Mám osobní zkušenost s tradiční čínskou medicínou. Dokáže poměrně rychle pomocí akupunktury a fytotherapie napravovat fyzický stav, dodávat vyčerpanému tělu energii, odstraňovat energetické bloky, zasahuje i do psychického obrazu. TČM má velmi propracovaný systém diagnostiky a rozpozná dysbalance už na energetické úrovni, tedy před tím než se nemoc projeví ve fyzickém těle. Stejně tak má velmi dobře propracovanou psychosomatiku a vztahy mezi jednotlivými orgány. Osobně si nejsem úplně jistá, jak hluboko dokáže zasáhnout do psychických příčin nemocí, tedy do vrstev které ovlivní vysoce řaděné homeopatické léky.

Léčba bylinkami má u nás velmi dlouhou tradici. Pití vhodných bylinkových čajů určitě může harmonizovat fyzický a psychický stav. V případě užívání ředěných bylinných preparátů je otázkou, jak zasahují do psychiky pacienta.

Výčet dalších alternativních metod by byl dlouhý, uvádím zde ty nečastější a ty, se kterými mám zároveň zkušenost.

Někdy vnímám, jakoby mezi sebou různé léčebné metody bojovaly a bylo to o dokazování, která je lepší, bohužel se to děje se to i v rámci homeopatických přístupů. Ano, každá metoda má své výhody i nevýhody, což se snažím ukázat. Každá léčebná metoda má také své místo, každá může pomoci, byť třeba jen po určitý čas. Spoléhat vždy a jen na jednu jedinou metodu by asi bylo omezené. Tím samozřejmě nemyslím, že zkoušet každý měsíc jinou, je v pořádku. Do onemocnění, "ne-moci", jsme se po nějakou dobu dostávali a léčba pak určitou dobu trvá. Záleží i na přístupu pacienta, zda se chce skutečně vyléčit a získat tak zpátky svou moc.

Často chybně chápeme pojem alternativní. Slovník cizích slov k němu uvádí význam "jiný, zástupný, náhradní". Alternativní přístup v léčbě tedy není přístup, který jde proti hlavnímu přístupu, ale jde ve stejném směru, a který je jiný a dokonce může být zástupný, tedy může hlavní přístup nahradit.

A jako ve všem, když dva dělají totéž, není to totéž, velmi záleží na osobě homeopata, lékaře, terapeuta či léčitele.

Neúspěch homeopatické léčby

Žádná léčebná metoda není 100% a žádná pravděpodobně není samospásná. V části o různých homeopatických přístupech jsem se zmiňovala o důvodech, proč některý nemusí být tolik účinný jako jiný.

Ale i v případě celostní homeopatie nelze pravděpodobně dosáhnout 100% úspěchů.

Pro úspěch jakékoli léčby je velmi důležitá vůle klienta se vyléčit, což vnímají i běžní lékaři. Potvrzují, že léčba pacientů, kteří se chtějí uzdravit, probíhá rychleji a lépe než u pacientů, kde tato vůle chybí.

Do homeopatické léčby přicházejí většinou pacienti, kteří mají zájem se uzdravit i změnit některé aspekty svého života, přesto mohou existovat příčiny nemoci, které není úplně jednoduché změnit nebo to nelze hned. Příčinami neúspěchu homeopatické léčby mohou být:

- špatný homeopat,
- příčiny na fyzické úrovni – např. špatná strava, příliš namáhavá práce, znečištěné prostředí, nadměrné užívání chemických léků, alkoholu nebo drog,
- příčiny na psychické úrovni - např. problémy s bydlením, partnerem, přísnými rodiči.

Tedy například pokud je příčinou onemocnění nesouladné domácí prostředí, problémy se sousedy apod., a klientovi dáte léky, je možné, že se na čas zlepší. Dokud se ale nezmění domácí prostředí, může být dlouhodobé vyléčení nemožné. Nebo pokud je příčinou neplodnosti (podvědomá) myšlenka "s tímto partnerem nemohu mít dítě", ani homeopatická léčba s tím nic neudělá.

Ale pravděpodobně nejsilnější přetrvávající příčina neúspěchu homeopatické léčby je strach – strach ze změny, strach, že by to mohlo být jinak, strach vidět pravdivě okolnosti svého života a vyhýbání se pravdě.

Přesto se domnívám, že většinu uvedených příčin lze postupně ovlivnit. Platí to i o strachu, jen se v tomto ohledu musí postupovat velmi citlivě. Do jaké míry jsou změny možné, záleží hodně na klientovi. Homeopatie otevírá možnosti, takové pomyslné dveře a pokud jimi klient nechce projít, je to jeho volba, třeba na to právě teď jen není vhodný čas.

Některé zdroje uvádí, že efekt homeopatických léků ruší pití kávy, používání mentolu, kafru apod. Dovoluji si s tím nesouhlasit. Homeopatický lék se sice užívá s časovým odstupem cca 10-15min. od jídla, pití, čištění zubů apod. Nicméně, pokud je výběr léku správný, nelze jeho účinky běžným pitím kávy či žvýkáním mentolových žvýkaček zrušit.

Výběr homeopata

Zmínila jsem se o různých homeopatických přístupech a o tom, že se v České republice může za homeopata vydávat i ten, kdo má pouze víkendový homeopatický kurz. Snažila jsem se popsat jednotlivé homeopatické přístupy, jejich výhody a nevýhody. To vše s cílem ukázat, že není homeopatie jako homeopatie a že za skutečnou homeopatickou léčbu považuji pouze léčbu s celostním přístupem, nikoli léčbu symptomatickou.

V České republice existuje několik homeopatických škol, sama nemám dostatečné informace k posouzení kvality jejich výuky. Jsem absolventem České školy klasické homeopatie a mé zápisky z homeopatických přednášek začínají následující definicí:

Homeopat je člověk, který:

- 1) je absolventem homeopatické školy garantované ECCH (European Central Council of Homeopaths),
- 2) má alespoň kurz medicínského minima,
- 3) je členem homeopatické komory a
- 4) podepsal etický kodex.

Rozsah homeopatické výuky je dán ECCH v minimálním rozsahu 400 teoretických a 200 praktických hodin, kurz medicínského minima je v rozsahu 200 hodin. Jedná se tedy o poměrně rozsáhlé vzdělání, zahrnující nejen postupy léčby, obrazy léků, ale i homeopatickou filosofii, řešení příkladů z praxe atd. A upřímně, homeopatie je studium na celý život.

K rozlišení homeopatů, kteří splňují výše uvedené podmínky, byl zaveden titul registrovaný homeopat, více na stránkách homeopathy.cz. Pokud tedy hledáte skutečně holistický přístup v léčbě, doporučuji se podívat na stránky České komory klasické homeopatie v odkazu [registrovaní homeopaté](#).

Nemám rovněž dostatek informací, abych posoudila léčbu jiných (neregistrovaných) homeopatů. Také netvrdím, že pokud někdo není registrovaným homeopatem, jeho léčba není holistická a nemůže být účinná. Snažím se jen poskytnout související informace.

Jak si vybrat homeopata

Rozsah homeopatického vzdělání je poměrně důležitý, víkendový kurz nebo letní škola pravděpodobně nemohou být postačující.

Určitě mohou pomoci reference, ale pokud některý homeopat pomohl Vašemu známému, neznamená to, že pomůže každému, že to právě pro Vás bude to "pravé ořechové". Pomoci mohou webové stránky homeopata, další informace, které se Vám podaří zjistit, místní dostupnost a třeba i fotografie homeopata.

Existuje určitě spousta dalších kritérií výběru, nicméně za důležitou považuji dostupnost homeopata na telefonu v průběhu léčby. Není možné, aby pacient dostal léky a jejich případné působení nemohl konzultovat po telefonu případně emailu. Je i závazkem registrovaného homeopata, "že bude pokud možno vždy k dispozici svým klientům, mimo pracovní dobu např. telefonicky" (citace viz <http://www.homeopathy.cz/index.php/registrovany-homeopat>).

Ale nejdůležitější na Vašem výběru by měl být pocit, jaký z toho všeho máte. Řiďte se proto, prosím, nejvíce Vašimi pocity a dojmy, zaposlouchejte se dovnitř své bytosti, zkuste si procítit to, co by Vám tento člověk mohl do života (kromě uzdravení) přinést. Neunáhlujte se, dejte tomu čas a pak se určitě rozhodnete správně.

A i když vyberete pro Vás v daný okamžik správně, nemusí to znamenat, že to bude ten pravý homeopat napořád. Všichni se měníme a vyvíjíme a možná po čase poznáte, že už potřebujete trochu jiný nebo nový pohled a najdete někoho jiného, nebo uznáte, že Vám pro tento okamžik homeopatie dala, co měla, necháte uzrát změny, které se ve Vás staly a braní homeopatik na čas přerušíte nebo úplně ukončíte.

Homeopatická léčba?

Proč léčba s otazníkem?

Ačkoli pojem léčba používám v celém pojednání o homeopatii, vnímám, že může být v určitých aspektech zavádějící. Pokud někomu řeknete, že potřebuje léčbu, vyvolá to v něm často představu, že je v něm nebo s ním něco špatně. A ono to tak ne vždy musí být.

Zatím jsem nenašla jiný vhodný termín. Slovo terapie by možná bylo lepší, ale také ve mne asociuje trochu něco jiného. Stejně tak může být zavádějící pojem pacient, přestože ho používám, protože může připomínat vztah "nadřazeného" lékaře a na něm závislého pacienta. Pojem klient vystihuje podstatu asi přesněji.

Ráda bych proto vysvětlila specifika homeopatické léčby a vztahu homeopata a jeho klienta tak, jak je vnímám.

Homeopatie je skutečně léčebná metoda ve významu, že díky ní dochází k ústupům/vymizení příznaků nemoci odstraněním její skutečné příčiny.

Ježte homeopatie je i něco navíc... je také o osobním rozvoji, růstu a otevírání možností.

Většina klientů přichází do poradny v případě, že hledají jiný přístup k léčbě, protože standardní nebo jiné alternativní přístupy léčby selhaly. Homeopat by měl samozřejmě zaměřit léčbu na současné fyzické a psychické symptomy. Díky působení homeopatik dochází postupně k odstranění příčin nemoci, klient už nemusí být ne-mocný = získává zpátky svou moc, svou přirozenost a své zdraví.

Vyléčením fyzické nemoci ale homeopatická "léčba" nemusí končit, vždy je na čem pracovat. Homeopat by se měl snažit najít vždy nejslabší článek řetězu (organismu jako psycho-bio-energetického systému) a posílit ho. Takže do homeopatické poradny může zavítat i člověk vlastně fyzicky zdravý, který se chce jen v některých oblastech svého života posunout dále. V tomto případě homeopatie otevírá možnosti.

Ve své první homeopatické léčbě jsem pokračovala i poté, co odezněly symptomy, se kterými jsem do léčby přišla. Vnímala jsem to jako dobrodružství sebeobjevování, každý další lék přinesl nějaké téma, nějakou kvalitu mne samé, se kterou jsem se seznamovala.

Užívat homeopatika tímto způsobem lze vlastně celý život, nemyslím nepřetržitě, ale tak, jak to pacient/klient vnímá. Vždy udělají nějakou práci...

Pak je možná pochopitelné, že jsou homeopaté, kteří by své klienty léčili celý život. Pravdou je, že je vždy co vylepšovat, harmonizovat atd., homeopat to uvidí a bude s tím chtít něco dělat. Vždy ale musí být respektováno přání klienta. Po určité době většina homeopatických klientů vnímá působení léků a sami poznají, jestli a kdy je čas na další lék. A skutečně by to mělo být i o jejich volbě. Vztah homeopata a jeho klienta by měl být spíš partnerský než v úrovni ošetřujícího lékaře a jeho pacienta, u kterého se předpokládá vždy přesné dodržování předepsaného postupu léčby.

Vnímám, že míra využití možností, které homeopatika otevírají, velmi záleží na klientovi. Určité změny se nastanou u každého. Nicméně, čím je pacient vědomější, tím lépe si uvědomuje možnosti, které mu homeopatika nabízejí a lépe jich využije. Homeopatika otevírají dveře a je již na klientovi, zda jimi projde a jak daleko v svém "dobrodružství sebeobjevování" chce dojít.

A jak se vlastně pozná úspěšná homeopatická léčba?

Na první pohled je určitě úspěšná jakákoli léčba, tedy i homeopatická, pokud u klienta dochází k vymizení příznaků nemoci odstraněním jejich příčin a nastolení trvalého nebo alespoň dlouhodobého fyzického i psychického zdraví bez nutnosti stálého či opakovaného braní léků.

Nicméně mnozí homeopatictí klienti po určité době konstatují, že se cítí **být více sami sebou**. A i když se nejedná o příliš měřitelnou veličinu, vidím v homeopatii právě v tomto ohledu její největší kouzlo.